

Arrest

nr. 205 860 van 25 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. PUTTEVILS
Sint Apolloniastraat 6
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Koreaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PUTTEVILS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Noord-Koreaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit het district Taedonggang gelegen in de hoofdstad Pyongyang. U bent ongehuwd. Uw beide ouders werkten in Noord-Korea als leerkracht. U hebt geen broers noch zussen. U vermoedt dat uw vader kritische uitspraken deed over de Noord-Koreaanse leider Kim Jong Il en dat hij daarom besloot u naar China te sturen. U hoorde uw vader eens uw moeder vertellen dat het niet mogelijk is om het land te onderhouden zoals Kim Jong Il doet. Toen u nog in Noord-Korea was, werden uw ouders nooit gearresteerd door de autoriteiten. Thuis hadden jullie steeds genoeg te eten.

U verliet Noord-Korea in december 1999. U was toen veertien jaar oud. U reisde in de auto van de mensensmokkelaar richting China. Op een onbekende plaats stapte u over in een bus. In deze bus stak u de door soldaten bewaakte grens met China over. Een jaar na uw vertrek uit Noord-Korea vernam u via de mensensmokkelaar C.S. die u naar China bracht, dat uw beide ouders overleden waren in een Noord-Koreaanse gevangenis. De smokkelaar overhandigde u tevens een tand van uw overleden moeder. U hebt geen andere familieleden meer in Noord-Korea. In China vestigde u zich in de plaats Bayanggol gelegen in Xinjiang. U woonde er zestien jaar en was steeds illegaal in het land. U werkte er op een boerderij en verzorgde koeien. U werd niet goed betaald en werd ook geslagen door de mensen in het dorp. Uit vrees voor deportatie naar Noord-Korea verliet u ook China. U reisde op 27 december 2016 in het bezit van een vervalst Chinees paspoort per bus vanuit China naar Kazachstan, Wit-Rusland en Polen verder naar België. U arriveerde hier in februari 2017 en vroeg hier asiel aan op 16 augustus 2017.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw originele Noord-Koreaanse geboorteboekje neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2) , blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Noord-Koreaanse nationaliteit, uw langdurig verblijf in China en uw beschreven reisweg van China tot België. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U verklaarde uit Pyongyang afkomstig te zijn en voor uw komst naar België in februari 2017 gedurende zestien jaar in Xinjiang, Volksrepubliek China te hebben gewoond.

In casu werd vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden over uw nationaliteit. Immers uit informatie verkregen door het CGVS na uw gehoor, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat u over de Mongoolse nationaliteit beschikt en een andere identiteit bezit dan u hier bekend maakt. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België steeds dat u over de Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt.

Diverse incoherenties en andere onaannemelijkheden in uw verklaringen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw ingeroepen Noord-Koreaanse nationaliteit en uw verblijf in China als Noord-Koreaanse vluchteling. Geconfronteerd met de vaststelling dat het CGVS geen geloof hecht aan uw ingeroepen Noord-Koreaanse nationaliteit, blijft u echter volharden dat u de waarheid spreekt (zie CGVS, p. 18).

Vooreerst blijkt uw kennis omtrent het algemene leven in Noord-Korea en omtrent de geografische omgeving van uw beweerde regio van afkomst, tijdens uw gehoor het CGVS dermate ontoereikend te zijn dat dit uw Noord- Koreaanse nationaliteit ernstig in het gedrang brengt.

Dat de Koreaanse term “juche” u volledig onbekend lijkt te zijn wanneer het CGVS u hiernaar vraagt, is in het geheel niet in overeenstemming te brengen met uw Noord-Koreaanse nationaliteit (zie CGVS, p. 9). Juche is immers de Noord-Koreaanse staatsideologie en werd reeds ingevoerd in de regeerperiode van Kim Il Sung. Het gegeven dat u het antwoord schuldig blijft op de vraag te vertellen over de betekenis van juche, is in strijd met uw bewering een Noord-Koreaan te zijn. Op basis van het principe “juche” of zelfvoorzienend stoelt het Noord-Koreaanse regime de gehele Noord-Koreaanse maatschappij met als doel Noord-Korea volledig onafhankelijk te maken van andere staten in haar economische, politieke en militaire ontwikkeling. Dat u totaal onvertrouwd bent met deze centrale ideologie van Noord-Korea, blijkt ook uit het gegeven dat u nog nooit gehoord blijkt te hebben van de juche kalender. U geeft toe niet te weten wat de juche kalender betekent. Wanneer het CGVS nogmaals naar uw vertrouwde met deze wijze van kalendermethode polst en vraagt wanneer u volgens deze juche kalender bent geboren, verwacht u deze kalender met de Chinese dierenriem en zegt u dat u geboren bent in het jaar van het rund (zie CGVS, p. 9). Echter, volgens informatie beschikbaar op het CGVS is de Juche kalender de Noord- Koreaanse kalender gebaseerd op de juche ideologie. Zo begint de jaartelling volgens deze kalender met het jaar waarin de Noord-Koreaanse leider Kim Il Sung werd geboren, zijn geboortjaar 1912 is volgens deze kalender het jaar 1. Het officiële geboortjaar van iedere Noord-Koreaanse staatsburger wordt dan ook gebaseerd op deze kalender. U weet merkwaardig genoeg evenmin over het bestaan van de bekende juche toren (zie CGVS, p. 10). Nochtans werd deze toren gebouwd ter ere van de zeventigste verjaardag van Kim Il Sung op de oostelijke oever van de Taedong rivier in de stad Pyongyang op ongeveer vier à vijf kilometer van Taedonggang station in het district waar u woonde. Bovendien wordt deze toren beschouwd als een groot nationaal monument in de hoofdstad. Dat u het bestaan van deze toren niet kent, is dan ook in het geheel in strijd met uw verklaring een Noord- Koreaan uit Pyongyang te zijn. Ook gevraagd naar de betekenis van het Songbun systeem in de Noord-Koreaanse maatschappij lijkt u dit helemaal vreemd te zijn, wat opnieuw uw voorgehouden Noord-Koreaanse nationaliteit ongeloofwaardig maakt (zie CGVS, p. 10). Informatie op het CGVS toont immers aan dat de Noord-Koreaanse maatschappij is ingedeeld in diverse klassen gebaseerd op iemands achtergrond of songbun. Aangezien iemands status in de Noord-Koreaanse maatschappij volledig afhangt van zijn of haar positie volgens dit Songbun systeem, is een Noord-Koreaanse inwoner goed op de hoogte van zijn songbun klasse. Het gegeven als dat u slechts veertien jaar oud zou zijn geweest bij uw vertrek uit Noord-Korea vergoelijkt uw gebrek aan kennis en vertrouwde met bovenstaande elementen uit de Noord-Koreaanse maatschappij in het geheel niet. Bovenstaande aspecten dragen een essentiële betekenis in het dagelijkse leven van iedere Noord-Koreaan, die reeds op erg jonge leeftijd worden opgevoed volgens dit systeem.

Daarnaast bevatten uw verklaringen nog andere ongerijmdheden die in strijd zijn met uw voorgehouden Noord- Koreaanse nationaliteit. Zo is het u onbekend welke provincies de stad Pyongyang omgeven. U zegt alleen maar te weten dat er provincies zijn maar dat u de namen niet kent. Gevraagd naar de namen van andere grote steden in Noord-Korea, kent u de namen Taedonggang, Sechong en Taedongdong (zie CGVS, p. 12). Geen van deze namen kunnen na opzoeken hieromtrent beschouwd worden als een grote stad. De eerste naam die u geeft, Taedonggang, is de naam van een rivier die door Pyongyang stroomt en waarnaar een district in Pyongyang werd genoemd, waar u woonachtig zou zijn geweest. Sechong en Taedongdong werden niet teruggevonden als grote steden in Noord-Korea. Gevraagd of u de plaats Wonsan in Noord-Korea kent, affirmeert u dit maar gevraagd wat u over deze stad weet, blijft u alsnog het antwoord schuldig. Nochtans bezit deze stad een sterk militair karakter, van groot belang in Noord-Korea. Informatie hierover werd toegevoegd aan het administratieve dossier. De stad Hamhung blijkt u verder onbekend te zijn en hoewel u doet uitschijnen al gehoord te hebben van de stad Chongjin kan u echter geen informatie verstrekken over deze Noord-Koreaanse stad (zie CGVS, p. 12). Verder gevraagd naar plaatsen gelegen dicht bij uw eigen woonplaats, schiet ook uw kennis daarover ernstig te kort. Hoewel u stelt dat u in Noord-Korea steeds in het district Taedonggang guyok zou hebben gewoond in Pyongyang, beweert u volgens landeninformatie van het CGVS verkeerdelijk dat in dit district de plaatsen of buurten Mapo, Kim Jong Il

en Kim Jong Suk zijn gesitueerd. U stelt voorts dat in uw district de Kim Il Sung straat, een bibliotheek en de Democratische Economische Universiteit gelegen zijn. Geen van deze plaatsen werden teruggevonden in uw district, maar wel de Pyongyang Universiteit van Muziek en Dans, dewelke u niet vernoemt in uw beschrijving van uw district (zie CGVS, p. 13). Uw ongeloofwaardige herkomst uit Pyongyang stad blijkt verder uit het gegeven dat u evenmin het district Mangyungdae in de stad kent. U blijft ook het antwoord schuldig op de vraag waar in Pyongyang de roemrijke Triomfboog in 1982 gebouwd werd, wat opnieuw in strijd is met uw aangehaalde afkomst. U zegt alleen maar dat u dit vergeten bent en bevestigt dat dit bouwwerk er wel is (zie CGVS, p. 14).

U benoemt verder de enige Noord-Koreaanse politieke partij verkeerdelijk als de democratische republikeinse volkspartij (zie CGVS, p. 13). In realiteit, zoals ook ondersteund wordt door informatie op het CGVS, is de Koreaanse Arbeiderspartij de enige regerende partij in Noord-Korea. Hoewel u de beginregels van het nationale volkslied in Noord-Korea kent zoals blijkt tijdens het gehoor, blijft u het antwoord schuldig op de vraag wat de titel van het lied is. U zegt ook het lied van Generaal Kim Jong Il te kennen maar u wenst het niet te zingen omdat uw ouders onder Kim Jong Il overleden zijn. Echter gevraagd naar de titel van het lied beweert u verkeerdelijk dat dit "Lang leve Kim Jong Il, onze leider blijft als een berg" is, terwijl de titel eenvoudigweg "Het lied van generaal Kim Jong-Il" luidt. Gepeild of u nog steeds als Noord-Koreaanse staatsburger op de hoogte bent van de huidige Noord-Koreaanse politiek, blijkt u naast enkele algemene uitlatingen als dat "we hebben niet genoeg te eten, we zijn erg arm en ze vertellen leugens over ons" weinig meer te kunnen zeggen (zie CGVS, p. 14). Dit terwijl in de recentelijke actualiteit anno 2017 de Noord-Koreaanse buitenlandse politiek vaak besproken wordt. Voor iemand als u die beweert de Noord-Koreaanse nationaliteit te bezitten is uw desinteresse in de toestand van uw land van herkomst erg opmerkelijk te noemen.

Toegevoegd kan worden dat u weliswaar correct op de hoogte bent dat de "Dag van Overwinning" in Noord-Korea gevierd wordt op 27 juli ter herdenking van de Koreaanse oorlog. U kan ook correct de Noord-Koreaanse vlag omschrijven tijdens het gehoor (zie CGVS, p. 14-15). Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan afgeleid worden dat uw kennis over de feestdag van 27 juli en de Noord-Koreaanse vlag eerder van ingestudeerd karakter is ter voorbereiding op uw asielgehoren eerder dan dat u deze kennis bekwaam in uw dagdagelijkse leefwereld als Noord-Koreaan in Pyongyang.

Ten aanzien van uw zestienjarig verblijf in China alvorens uw komst naar België, kan gesteld worden dat evenmin hieraan enig geloof kan worden gehecht op basis van uw erg vage en oppervlakkige verklaringen over deze periode op het CGVS. Vooreerst is de wijze waarop u de Noord-Koreaanse grens met China zou zijn overgestoken, met name in een bus waarbij de andere passagiers net als u het land ontvluchtten terwijl de grens bewaakt wordt met soldaten, tegenstrijdig aan landeninformatie waarover het CGVS beschikt en daarom volstrekt ongeloofwaardig (zie CGVS, p. 11). Deze informatie toont aan dat de Noord-koreaanse overheid systematisch alle Noord-Koreanen die een poging ondernemen om de grens met China over te steken aanhoudt en gevangen zet. Er zijn vele berichten eveneens dat vluchtelingen op de grens door Noord-Koreaanse grensbewakers worden doodgeschoten wanneer zij betrappt worden bij hun oversteek. Eenmaal aangekomen op Chinees grondgebied riskeren Noord-Koreaanse vluchtelingen te worden opgepakt en gedepoteerd door de Chinese veiligheidsdiensten die in grote getale aanwezig zijn aan deze kant van de grens. Dat u aldus in een passagiersbus de grens zou zijn overgestoken en soldaten u vrije doorgang gaven, tart alle verbeelding. Uw verklaring hiervoor dat deze soldaten misschien betaald werden door de smokkelaar, is niet alleen een louter subjectieve veronderstelling uwentwege maar is evenmin een afdoende verschoning voor de beschrijving van uw vlucht die regelrecht in strijd is met de reële situatie voor Noord-Koreanen die trachten hun land te ontvluchten. Uw daaropvolgende verklaring dat u zestien jaar lang te Bayangol in Urumqi te Xinjiang zou hebben gewoond overtuigt evenmin (zie CGVS, p.8 en 9). Zo weet u niet waar noch op welk adres u in de stad Bayangol zou hebben gewoond al die tijd. Opzoeking leert dat Bayingol, door u ook Bayangol genoemd, de afgekorte benaming is voor de Bayingolin Mongoolse Autonome Prefectuur gelegen in de Xinjiang Oeigoerse Autonome Regio van de Chinese Volksrepubliek. Ofschoon u zestien jaar lang in China zou hebben gewoond in deze regio waar meer dan de helft van de inwoners Han Chinezen zijn en het Mandarijnchinees de officiële landstaal is, spreekt u geen Chinees. U weet alleen te groeten in de Chinese taal. Zo kent u de Chinese vertaling voor de woorden bus, busticket, koe en melk niet. Nochtans sluiten deze woorden aan bij uw leefwereld in China, vermits u de koeien op de boerderij verzorgde en u koeienmelk op andere plaatsen afleverde. U hebt ook meermaals gereisd in China met de bus. U kent evenmin de Chinese vertaling voor het woord paspoort, terwijl u wel in het bezit zou zijn gesteld van een vervalst Chinees paspoort. Ook de Chinese benaming voor de Oeigoerse stad Urumqi, waar u enkele keren zou geweest zijn, benoemt u verkeerdelijk als zijnde Urumqi.

Uw algemene kennis over de streek waar u geruime tijd zou hebben gewoond is eveneens erg pover te noemen. Gevraagd in welk district van Bayingolin u woonde, blijft u het antwoord schuldig. Dat de hoofdstad van deze prefectuur Bayangol zelf is zoals u meent, is volgens eerder genoemde informatie onjuist en is dit de stad Korla. U lijkt echter nog nooit gehoord te hebben van deze plaats. Ook wanneer het CGVS vraagt of u namen van steden of plaatsen in Bayingol waar u zestien jaar lang woonde kent, ontwijkt u de vraag en stelt u dat u geen aandacht had voor de namen omdat u alleen maar naar de boerderij, de winkel of een restaurant ging. Uw beschrijving van het landschap is niet alleen erg gering en beperkt te noemen, maar opnieuw onjuist. U beweert verkeerdelijk dat er geen rivier noch een meer gelegen is in Bayingolin. Informatie toont aan dat het meer Bosten in deze prefectuur gelegen is, wat overigens het grootste meer van de Xinjiang is. Dat er geen rivier zou stromen in deze prefectuur is evenmin een juiste bewering. Uw gebrek aan kennis over Bayingol toont opnieuw aan dat u geen zicht wenst te bieden op uw reële herkomstssituatie en u hierover slechts bedrieglijke verklaringen aflegt.

Uw totale onwetendheid over de route die u zou genomen hebben van Bayingol naar de grens met Kazachstan, ondersteunt dit. U blijft het antwoord schuldig op de vraag waar u precies de grens zou hebben overgestoken met Kazachstan, u weet slechts dat de plaatsnaam met de letter 'a' begint. Wat de plaatsen waren onderweg van uw reis naar Bayingol naar Kazachstan zijn u verder onbekend (CGVS, p. 9).

Vervolgens stelt het CGVS vast dat u eveneens nauwelijks op de hoogte bent van de door u afgelegde reisweg van Kazachstan tot België, waardoor geconcludeerd kan worden dat u evenmin hierover de waarheid vertelt en u aldus uw werkelijke reisweg wenst te verbergen voor de Belgische asiendiensten (zie CGVS, p. 3 en 4). Overigens bent u niet in het bezit van enige reisdocumenten die de door u beschreven reisweg over land van China tot België zouden kunnen aantonen, u stelt dan ook het CGVS niet in staat deze reisweg te verifiëren. Dat u over een vervalst Chinees paspoort zou hebben beschikt, roept ernstige twijfels op aangezien u niet de minste informatie over de gegevens in dit paspoort kan verstrekken. U weet alleen maar dat het om een Chinees paspoort zou gaan. Uw ingeroepen excuus, dat u niet kan lezen, volstaat evenmin. Immers kan verwacht worden dat u goed op de hoogte zou zijn van het paspoort waarmee u een lange internationale reis maakte. Er bestaat steeds het risico om door veiligheidsdiensten op uw reisweg in de diverse plaatsen en landen die u passeerde, ondervraagd te worden over uw identiteit en intenties. Ook gevraagd naar uw exacte reisweg, valt u door de mand gezien u opnieuw blij geeft van een wel erg povere kennis en vertrouwdheid met de weg. U stelt via Kazachstan naar Wit-Rusland en Polen te hebben gereisd alvorens België te bereiken. Behalve de namen van deze landen, kan u echter niets vertellen over de plaatsnamen die u bereisde gedurende uw lange tocht die u aflegde en die diverse maanden duurde. Dat alles voor u vreemd was en u alleen maar de mensensmokkelaar volgde, is opnieuw een flauw excuus te noemen om uw werkelijke reisweg te verhullen voor het CGVS. Dat een plaats vreemd is en u een smokkelaar zou hebben gevolgd, belet immers niet dat u met normale cognitieve functies op andere wijze de namen van de plaatsen waar u doorheen reisde of passeerde kan opnemen en andere indrukken van de reis kan opdoen. Dit komt dan ook helemaal niet als geloofwaardig over. U blijft verder het antwoord schuldig op de vraag waar in Wit-Rusland u de bus naar Polen nam en waar in Polen u de bus richting België nam.

Gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat u zeker over de Mongoolse nationaliteit beschikt, dient uw asielaanvraag te worden beoordeeld ten aanzien van Mongolië. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Mongolië, noch dat u in geval van een terugkeer naar Mongolië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U haalde bij aanvang van uw asielaanvraag immers geen elementen ten opzichte van Mongolië aan, terwijl dit redelijkerwijze wel van u kan verwacht worden indien u een vrees voor vervolging zou hebben ten aanzien van Mongolië of indien u in geval van een terugkeer naar Mongolië een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gezien al deze vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Mongolië, noch dat u in geval van een terugkeer naar Mongolië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw asielaanvraag toont u uw Noord-Koreaanse geboorteakte en ook nog de tand van uw overleden moeder, zij zou volgens uw beweringen in een Noord-Koreaanse gevangenis om het leven zijn gekomen. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan hieraan bezwaarlijk enig geloof worden gehecht. Documenten kunnen immers pas een verklaring ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, wat duidelijk niet geldt in uw asielaanvraag. Of de tand van uw moeder is, kan het CGVS moeilijk nagaan. Dit is slechts een blote bewering door u gemaakt. In elk geval vormt deze tand geenszins een bewijs van uw Noord-Koreaanse nationaliteit noch van uw ingeroepen vrees ten aanzien van Noord-Korea.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 februari 2018 een schending aan van "art. 48/3 juncto art. 62; art. 57/7bis van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen.

Schending van art. 1 A (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28.07.1951, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953.

Schending van art. 1 (2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31.01.1967, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967.

Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Wat betreft verzoekers medewerkingsplicht stelt het verzoekschrift dat verweerder het verzoeker klaarblijkelijk kwalijk neemt niet spontaan meer te (kunnen) vertellen over zijn Noord-Koreaanse nationaliteit, zijn langdurig verblijf in China en de reisweg van China tot België. Verzoeker onderlijnt steeds naar eer en geweten te hebben getracht te antwoorden op vragen tijdens de verhoren. In dit kader dient te worden merkt verzoeker op dat hij tijdens deze verhoren werd bijgestaan door een tolk die de Zuid-Koreaanse taal machtig is. Het Koreaans telt verschillende dialecten. De standaardtaal van Zuid-Korea is gebaseerd op de dialecten van de regio rond Seoel en de standaardtaal van Noord-Korea is gebaseerd op de dialecten van de regio rond Pyongyang. Ondanks dat deze dialecten wel allemaal op elkaar lijken heeft verzoeker meerdere malen bij het verhoor het gevoel gehad dat de vragen en antwoorden van verzoeker niet juist of exact vertaald werden door de tolk of dat de tolk hem verkeerdelijk begreep.

Verzoeker stelt als bewijs van zijn Noord-Koreaanse nationaliteit zijn origineel Noord-Koreaanse geboorteboekje te hebben voorgelegd, hetgeen aantoont dat verzoeker wel degelijk geboren is in Pyongyang en dat verzoeker wel degelijk over een Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt.

Verzoeker geeft toe dat hij beschikt over een vervalst Chinees paspoort. Dit werd door mensensmokkelaars gecreëerd om China te kunnen ontvluchten. In het kader van het aanmaken van dit paspoort diende verzoeker zijn vingerafdrukken te laten registreren. Evenwel kunnen, gelet op de concrete omstandigheden, noch dit paspoort noch de registratie van de vingerafdrukken van verzoeker dienen ter staving van het bezitten van de eventuele Chinese of Mongoolse nationaliteit.

Verzoeker licht toe dat hij op het ogenblik van verhoor de juche-ideologie of de juche-kalender niet kon plaatsen en verwarde hij deze kalender met de Chinese dierenriem. Ook de juche-toren of het songbun-systeem in Noord-Korea kon verzoeker tijdens het verhoor niet plaatsen. Eerst en vooral dient volgens verzoeker "hierbij de kanttekening gemaakt te worden of de vragen en antwoorden door de tolk wel correct vertaald werden. Zo zou verzoeker tevens de officieel regerende partij in Noord-Korea verkeerdelijk benoemd hebben, terwijl dit door de tolk gewoon verkeerd vertaald werd. Verzoeker dacht dat werd gevraagd naar de officiële benaming van Noord-Korea en gaf als antwoord de "Democratische Volksrepubliek Korea", hetgeen volledig juist is. Indien de vraag correct zou vertaald zijn door de tolk, dan had verzoeker ook het juiste antwoord kunnen geven.

Het risico bestaat dat ook de overige vragen door de Zuid-Koreaanse tolk niet goed vertaald werden aan verzoeker waardoor deze laatste niet goed wist wat er juist werd bedoeld."

Verzoeker stelt dat hij bovendien op het platteland leefde in Noord-Korea en niet in het centrum van de stad Pyongyang en was verzoeker slechts 14 jaar toen hij Noord-Korea ontvluchtte. Indien verzoeker niet van Noord-Korea afkomstig zou zijn, is het toch merkwaardig dat hij verschillende steden in Noord-Korea kan opsommen en het bestaan kan bevestigen van verschillende bouwwerken. Verzoeker benadrukt dat hij de officiële feestdag in Noord-Korea kent, de Noord-Koreaanse vlag, het lied over de regeringsleider en zelfs vloeiend Noord-Koreaans spreekt.

Het gegeven dat hij niet op de hoogte was van de recentelijke actualiteit betreffende Noord-Korea, legt verzoeker uit als volgt: *hij beschikte "tot op het ogenblik van zijn opname in een opvangcentrum te Sint-Truiden in augustus 2017 - niet over de vereiste media om hier überhaupt kennis van te kunnen nemen. Zelfs tijdens zijn verblijf in het opvangcentrum kon verzoeker de mediaberichten niet lezen of begrijpen omdat hij de Nederlandse, Franse of Engelse taal niet machtig was. Verzoeker heeft nu op korte tijd een cursus Nederlands gevolgd en kan enkele woorden Nederlands begrijpen en lezen. Ook de Engelse taal kan verzoeker ondertussen beperkt begrijpen."*

Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk over een basiskennis beschikt over Noord-Korea.

Wat betreft de periode dat verzoeker in China leefde, herneemt verzoeker in het verzoekschrift dat hij gedurende 16 jaar op een boerderij gewerkt heeft als dwangarbeider met andere Noord-Koreanen die hun geboortestreek ontvlucht waren. Verzoeker bleef de hele tijd op deze boerderij en had enkel contact met de personen die toezicht op hem hielden. Noch verzoeker, noch de andere Noord-Koreanen die op de boerderij dwangarbeid dienden te verrichten, spraken Chinees. De toezichhouders hebben ook steeds Koreaans gesproken met verzoeker.

Het verzoekschrift besluit dat het bijgevolg dan ok perfect normaal is dat verzoeker geen Chinees kan spreken gezien gedurende zijn hele verblijf in China verzoeker deze taal niet nodig had doordat communicatie steeds gevoerd werd in het Koreaans. Bovendien diende verzoeker ook amper de boerderij te verlaten en durfde hij geen contacten leggen met de lokale bevolking uit vrees om gearresteerd of teruggestuurd te worden naar Noord-Korea.

Het verzoekschrift haalt aan dat de Chinese autoriteiten tot op vandaag Noord-Koreaanse vluchtelingen blijven gevangennemen en repatriëren naar Noord-Korea ondanks de strenge straffen en vergelding dat de vluchtelingen te wachten staat bij hun terugkeer in Noord-Korea. De vlucht van verzoeker uit China moet dan ook in dit kader begrepen worden en maakte hem kwetsbaar voor mensensmokkelaars.

Verzoeker verwijst naar de situatie van Noord-Koreaanse vrouwen die Noord-Korea ontvluchten en in China terecht komen (CECC, 10 oktober 2013 a, p. 119-120).

Verzoeker stelt niet kwaadwillig vaag te zijn gebleven over zijn verblijf in China.

Wat betreft verzoekers reisweg, kan verzoeker enkel een vage omschrijving geven van de plaatsen van zijn reisweg naar België omdat alles geregeld werd door de mensensmokkelaars. Verzoeker verduidelijkt dat hij samen met andere Noord-Koreanen in een bus werd geplaatst en verborgen werd gehouden. Verzoeker voegt nog toe dat er geen vragen mochten worden gesteld en dat hij de verkeersborden en plaatsnamen niet kon lezen, gezien hij enkel de Noord-Koreaanse taal machtig is.

Waar verweerder stelt dat verzoeker zou beschikken over de Mongoolse nationaliteit, merkt verzoeker op dat deze zich beperkt tot een louter algemene verwijzing naar het administratief dossier en de informatie die verweerder zou verkregen hebben na het verhoor van verzoeker van 2 januari 2018.

Verzoeker haalt opnieuw aan te beschikken over een vervalst Chinees paspoort en dat dit niet kan dienen om zijn eventuele Mongoolse nationaliteit te bewijzen. Verzoeker stelt nog geen belang te hebben bij het verzwijgen van de waarheid.

Het feit dat verzoeker zowel Noord-Korea als China heeft moeten verlaten, zijn ouders heeft moeten achterlaten om vervolgens in Europa een veiliger onderkomen te zoeken toont volgens verzoeker aan dat hij dat niet uit vrije wil gedaan heeft.

Verzoeker wijst nog op de voortdurende internationale spanningen, ernstige mensenrechtenschendingen en een mislukt economisch systeem en de hongersnood, die maken dat het huidige Noord-Korea een land met weinig positieve vooruitzichten is.

Verzoeker verwijst andermaal naar het gegeven dat een aantal feitelijkheden verkeerd vertaald werden, dan wel werd een vraag verkeerd begrepen door verzoeker en bijgevolg een onjuist antwoord gegeven en genoteerd in het verslag van het CGVS.

Verzoeker voert een schending aan van “*art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen j° art. 3 EVRM.*”. Hij voert tevens een schending aan van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht*”.

Verzoeker merkt op dat is vastgesteld dat het ontluchten van Noord-Korea onaanvaardbaar is en verzoeker de gevolgen van zijn “*ongehoorzaamheid*” zal moeten dragen.

In het verzoekschrift wordt voorts aangehaald dat “[e]en en ander moet dus worden gezien in de context van art. 3 EVRM, aangezien artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen stemt met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, er en aldus dient te worden getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris vanjustitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever heeft inderdaad bepaald dat er steeds sprake dient te zijn van een reëel risico op ernstige schade en de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens hanteert bij de beoordeling van de schendingen van artikel 3 van het EVRM. (RvV 19 maart 2010, nr. 40 533).”.

Verzoeker verwijst dienaangaande nog naar rechtspraak van de Raad.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde minstens de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en stelt dat hij een reëel en actueel risico op ernstige schade lijdt bij terugkeer naar Noord-Korea. Verzoeker stelt te hebben aangetoond dat er weldegelijk nog actueel gevaar is en een risico op een ernstige schade, zijnde de doodstraf, maar ook van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst anderzijds.

Verzoeker stelt bovendien de materieel gebrekkig gemotiveerde argumenten van verweerder uit de bestreden beslissing te hebben weerlegd.

Verzoeker betoogt dat hij helemaal niet afkomstig is van Mongolië. Zoals eerder aangehaald bezit verzoeker inderdaad een vals Chinees paspoort, maar diende dit enkel om China te ontluchten. Bovendien beschikt verzoeker tevens over een origineel Noord-Koreaans geboortebokaal, hetgeen niet zonder reden kan verkregen noch genegeerd worden. Verzoeker spreekt ook vloeiend de Noord-Koreaanse taal.

Verzoeker kan zich in alle redelijkheid niet inbeelden op basis van welke overtuigende stukken verwerende partij stelt dat hij over de Mongoolse nationaliteit zou beschikken.

De ernstige schade die in hoofde van verzoeker bestaat, is dan ook terug te vinden in de doodstraf of executie en de foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker door de Noord-Koreaanse regeringsleiding, aan wie absolute gehoorzaamheid verschuldigd is.

Verzoeker is van oordeel dat hij minstens gerechtigd is op subsidiaire bescherming. De weigeringsbeslissing doorstaat immers *a priori* de toets aan artikel 3 van het EVRM niet.

Verzoeker herhaalt, zoals hoger reeds aan bod gekomen, dat het niet volstaat dat waar het CGVS zich baseert op eigen “*indrucken*” en “*waarschijnlijkheden*”, zonder in kwestie na te gaan of er wel degelijk sprake is van afdoende en objectief verklaarbare omstandigheden.

Verzoeker haalt ondergeschikt aan dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens al eerder aangeven heeft dat verklaringen over een gedeelte van het relaas zeker onaannemelijk kunnen zijn, doch dat dit niet betekent dat de rest van het verhaal ook ongeloofwaardig is (EHRM 5 juli 2005, *Said v. Nederland*, inzake nr. 2345.02).

Verzoeker verwijst eveneens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker besluit dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging; “*In Noord-Korea worden de burgers zwaar geïndoctrineerd en gaan zij gebukt onder een tirannie waarbij critici de mond wordt gesnoerd.*”

Dit gebeurde ook met de familieleden van verzoeker door de kritiek die de ouders van laatstgenoemde uitten op het regeringsbeleid. Verzoeker verwijst voor het bewijzen van zijn gegronde vrees naar de stelselmatige verdwijning en moorden die gepleegd werden op zijn familieleden omwille van het uiten van kritiek op het politiek beleid.”

Hij stelt zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, te bevinden en dat hij de bescherming van dit land niet kan of wil invoeren. Hij stelt dat hij omwille van de kritiek van zijn ouders op het politiek beleid, in het vizier van de regeringsleiding is getreden. Bovendien worden Noord-Koreanen die hun geboorteland ontvluchtten, zwaar gestraft door de regering.

Verzoeker betoogt dat in zijn hoofde het risico op de doodstraf of executie die de regeringsleiding kan opleggen bestaat, gelet op de kritiek die werd geuit op het politiek of regeringsbeleid en het loutere feit dat verzoeker Noord-Korea ontvluchtte.

Hij stelt dat het risico op ernstige schade minstens bestaat door de onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst van verzoeker door de regering.

In hoofde van verzoeker is een reëel risico aanwezig op ernstige schade wanneer hij naar zijn land van herkomst dient terug te keren.

In hoofde wordt gevraagd *“de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoekende partij de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen; In ondergeschikte orde, verzoekende partij de subsidiaire bescherming toe te willen kennen.”*

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (Richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

2.3.2. Voorts benadrukt de Raad dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen in een asielprocedure zijn.

Niettegenstaande hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van verzoeker te bepalen noch of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is, behoort het wel tot zijn bevoegdheid om, op basis van de door verzoekende partij verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers ieder verzoek om internationale bescherming dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien geen nationaliteit kan worden aangetoond, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

2.3.3. Voorop dient met het CGVS worden vastgesteld dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verzoeker B.D. heet, geboren is op 8 juli 1983 in Ulaanbaatar en de Mongoolse nationaliteit heeft (zie 'opzoeking Dublin' van 11 januari 2018). Tevens blijkt dat verzoeker over een visum type C beschikte, geldig van 12 juni 2017 tot 11 juli 2017. Verzoeker gebruikt aldus voor de asielprocedure een valse identiteit, met name J.H., geboren is op 11 juli 1985 in Pyongyang en een valse Noord-Koreaanse nationaliteit (verklaring DVZ, punten 1-6). De vaststelling dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij "*nooit een andere naam gebruikt*" heeft (verklaring DVZ, punt 3), wijst er slechts op dat verzoeker de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft trachten te misleiden over zijn identiteit en nationaliteit.

2.3.4. De loutere ontkenning door verzoeker de Mongoolse nationaliteit te hebben is bovendien onvoldoende in het licht van de informatie die een indiener van een Schengenvisumaanvraag moet te verstrekken, *in casu* aan de Duitse autoriteiten. Immers de Raad dient ervan uit te gaan dat de Duitse autoriteiten een strenge controle uitvoeren alvorens een visum van 15 dagen toe te kennen. Daarbij worden niet enkel de identiteitsdocumenten, waaronder het voorgelegde Mongolische paspoort, gecontroleerd maar ook alle andere voor de uitreiking van een Schengenvisum verplichte documenten die verzoekers nationaliteit en verblijf in Mongolië bevestigen, waaronder bankdocumenten, medische verzekering en documenten over zijn werkzaamheden. De Raad meent dan ook dat uit het administratief dossier ondubbelzinnig verzoekers Mongolische nationaliteit blijkt.

2.3.5. De Raad kan voorts nog vaststellen dat verzoeker geen geldige identiteitsdocumenten neerlegt die zijn verklaarde Noord-Koreaanse nationaliteit aantonen. De door verzoeker bij het CGVS neergelegde Noord-Koreaanse geboorteakte bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat verzoeker wel degelijk de persoon is die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van verzoekers identiteit. Bovendien klemt de identiteit van de persoon op de geboorteakte met de identiteit voortvloeiend uit verzoekers vingerafdrukken zodat aan dit stuk geen bewijswaarde kan gehecht worden.

2.3.6. De commissaris-generaal heeft verzoeker daarbij nog de kans gegeven zijn bekendheid met Noord-Korea aan te tonen. Zoals onder blijkt zijn ook zijn verklaringen over Noord-Korea en de maatschappelijke situatie aldaar, dermate onvoldoende dat hij hiermee slechts kan aantonen niet bekend te zijn met dit land en de levensomstandigheden aldaar.

2.3.7. Verzoekers verklaringen kunnen niet enkel zijn voorgehouden Noord-Koreaanse nationaliteit niet aannemelijk maken, maar ook niet zijn verblijf in China als Noord-Koreaanse vluchteling. Verzoekers algemene kennis over essentiële elementen in het dagelijks leven van iedere Noord-Korea is immers onaannemelijk ontoereikend. Zo kent verzoeker zelfs de meest essentiële gegevens uit Korea niet waaronder de Koreaanse term "*juche*" – de Noord-Koreaanse staatsideologie, ingevoerd door Kim Il Sung (Wikipediapagina "*juche*") - (gehoorverslag van het CGVS van 2 januari 2018, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 9); de "*juche kalender*" (CGVS-verslag, p. 9), hoewel dit de Noord-Koreaanse kalender is gebaseerd op de "*juche*" ideologie en het officiële geboortjaar van iedere Noord-Koreaanse staatsburger gebaseerd is op deze kalender (Wikipediapagina "*juche*"). Verzoeker kent de "*juche*" toren niet (CGVS-verslag, p. 10), een groot nationaal monument dat werd gebouwd ter ere van de zeventigste verjaardag van Kim Il Sung op de oostelijke oever van de Taedong rivier in de stad Pyongyang op circa vijf kilometer van Taedonggang station in verzoekers voorgehouden district. Hij weet evenmin wat het Songbun systeem is, noch tot welke klasse hij in de Noord-Koreaanse maatschappij behoort (CGVS-verslag, p. 10).

Verzoeker benoemt verder de enige Noord-Koreaanse politieke partij verkeerd als de “*democratische people's republic party*” (CGVS-verslag, p. 13), terwijl de Koreaanse Arbeiderspartij de enige partij is (BBC News “*North Korea celebrates 70th anniversary of ruling party*” van 9 oktober 2015). Verzoeker kent de titel van het nationale Volkslied van Noord-Korea niet, noch de titel van het lied van Generaal Kim Jong Il (CGVS-verslag, p. 14). Verzoekers destijds jeugdige leeftijd kan zijn gebrek aan elementaire kennis over de Noord-Koreaanse maatschappij niet verschonen, nu Noord-Koreanen reeds op erg jonge leeftijd worden opgevoed volgens dit systeem en de vragen slechts elementaire gegevens betroffen. Voorts kan ervan uitgegaan worden dat een Noord-Korea een bijzondere belangstelling heeft over zijn land, zeker indien hij meent hiervoor internationale bescherming te moeten aanvragen. Waar verzoeker stelt dat hij geen toegang tot media had en evenmin de taal kon begrijpen, betreffen dit louter losse beweringen. Er kan enkel blijken dat verzoeker niet op de hoogte van de actuele ontwikkelingen in Noord-Korea (CGVS-verslag, p. 14) terwijl de Noord-Koreaanse buitenlandse politiek zeer vaak in de actualiteit aan bod komt en kan verwacht worden dat verzoeker ernstige inspanningen zou leveren om op de hoogte te blijven van de toestand in zijn land van herkomst, *quod non*.

2.3.8. Verzoekers gebrekkige geografische kennis doet eveneens afbreuk aan zijn herkomst uit Pyongyang in Noord-Korea. Zo weet hij niet welke provincies de stad Pyongyang omgeven, kan hij geen grote steden in Noord-Korea opnoemen (CGVS-verslag, p. 12), weet hij niets te vertellen over de plaats Wonsan - een stad met een sterk militair karakter en van groot belang voor Noord-Korea (Wikipediapagina “*Wonsan*”) - noch over de stad Hamhung of Chongjin (CGVS-verslag, p. 12). Over zijn voorgehouden district Taedonggang guyok stelt verzoeker verkeerdelijk dat hierin de plaatsen of buurten Mapo, Kim Jong Il en Kim Jong Suk gesitueerd zijn. Verder stelt hij dat in zijn district de Kim Il Sung straat, een bibliotheek en de Democratische Economische Universiteit gelegen zijn (CGVS-verslag, p. 13), wat echter niet kan blijken uit de informatie in het administratief dossier (Wikipediapagina “*Taedonggang-guyok*”). Verzoekster kent het district Mangyungdae, gelegen in Pyongyang, niet en weet evenmin waar in de stad de Triomfboog werd gebouwd in 1982 (CGVS-verslag, p. 14). Voorgaande vaststellingen tonen slechts aan dat verzoeker niet afkomstig is uit Pyongyang, Noord-Korea en er ook niet heeft gewoond.

2.3.9. Waar verzoeker stelt dat hij op het platteland leefde in Noord-Korea en niet in het centrum van de stad Pyongyang, merkt de Raad op dat verzoeker stelde dat hij in Pyongyang in Taedonggang had gewoond. Voorts voert hij aan dat hij verschillende steden in Noord-Korea kan opsommen, het bestaan van verschillende bouwwerken kan bevestigen, de officiële feestdag in Noord-Korea kent, de Noord-Koreaanse vlag kan beschrijven, het lied over de regeringsleider kent en vloeiend Noord-Koreaans spreekt. Wat betreft verzoekers beperkte kennis dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaat om zijn voorgehouden herkomst uit Noord-Korea aannemelijk te maken. Dergelijke elementaire gegevens kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Bovendien dient te worden herhaald dat verzoekers geografische kennis over zijn beweerde omgeving van herkomst en kennis over de basis van het Noord-Koreaanse staatsysteem ontoereikend is. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen.

2.3.10. De Raad hecht evenmin enig geloof aan verzoekers beweerde zestienjarig verblijf in China, nu (i) de wijze waarop verzoeker de Noord-Koreaanse grens met China zou zijn overgestoken – verzoeker zou met een passagiersbus de grens zijn overgestoken en vrije doorgang hebben gekregen van de soldaten - geenszins aannemelijk is en bovendien niet te rijmen valt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS-verslag, p. 11; Human Rights Watch “*China: Redoubling Crackdowns on Fleeing North Koreans*” van 3 september 2017); (ii) verzoeker niet weet waar of op welk adres hij zestien jaar lang zou hebben geleefd in de stad Bayangol (CGVS-verslag, p. 8); (iii) verzoeker, behalve een groet, geen woord Chinees spreekt (CGVS-verslag, p. 9); (iv) verzoekers geografische kennis met betrekking tot zijn omgeving onaannemelijk ontoereikend is. Hij weet niet in welk district hij heeft gewoond, kent de stad Korla niet, kan geen naburige dorpen of steden of provincies opnoemen en geeft een onjuiste beschrijving van het landschap (CGVS-verslag, p. 8); (v) verzoeker geen enkele plaats kan benoemen die hij zou gepasseerd zijn op de weg van Bayingol naar Kazachstan (CGVS-verslag, p. 9).

2.3.11. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij geen Chinees spreekt omdat hij de hele tijd op de boerderij verbleef, waar niemand Chinees sprak. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker zestien jaar in China kon hebben gewoond zonder een enkel woord Chinees te leren.

Zelfs woorden die dicht aanleunen tegen verzoekers leefwereld in China - bus, ticket, koe, melk - weet verzoeker niet te vertalen (CGVS-verslag, p. 9, p. 17). Evenmin kent verzoeker het Chinees woord voor paspoort, terwijl hij naar eigen zeggen over een vals Chinees paspoort beschikte (CGVS-verslag, p. 5). Bovendien geeft verzoeker aan in zijn verzoekschrift dat hij Engels kent en tevens Nederlands is beginnen studeren, waaruit een interesse voor andere talen kan worden afgeleid. De vaststelling dat verzoeker na zestien jaar in China zou hebben gewoond geen woord Chinees kent kan slechts aantonen dat verzoeker niet in China leefde. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker als Mongoliër ook het Koreaans aanleerde.

2.3.12. Verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn reisweg en afwezigheid van enige reisdocumenten ondermijnen verder zijn algehele geloofwaardigheid. Verzoeker blijkt nauwelijks op de hoogte van de door hem afgelegde reisweg van China tot België (CGVS-verslag, p. 3-4). Hij kan slechts aangeven dat hij vanuit Wit-Rusland naar Polen gereisd is en vanuit Polen naar België, maar weet niet waar hij de bus genomen heeft, noch welke andere plaatsen hij doorgereisd zou zijn (CGVS-verslag, p. 4). Bovendien stelde verzoeker niet in Duitsland te zijn geweest (CGVS-verslag, p. 4), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat daar zijn vingerafdrukken werden afgenomen. Voorts kan verzoekers bewering met een vals Chinees paspoort te hebben gereisd niet overtuigen, nu verzoeker dit vals paspoort niet neerlegt en bovendien niet op de hoogte was van de informatie in dit paspoort. Verzoekers verregaande onwetendheid inzake het paspoort, waarmee hij beweerdelijk van China naar België is gereisd, maakt dan ook niet aannemelijk dat hij illegaal gereisd heeft. Dit klemt te meer nu hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeker de Mongoolse nationaliteit heeft en over een visum type C beschikte, geldig van 12 juni 2017 tot 11 juli 2017, zodat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoeker legaal naar Europa reisde.

2.3.13. Waar verzoeker aanvoert dat hij verborgen zat, dat er geen vragen mochten worden gesteld en dat hij de verkeersborden en plaatsnamen niet kon lezen, omdat hij enkel de Noord-Koreaanse taal machtig is, kan niet worden ingezien dat verzoeker niet meer informatie heeft opgevangen op deze drie maanden-durende reis (CGVS-verslag, p. 3). Er kan verwacht worden dat verzoeker zich enkele plaatsen kan herinneren en doorleefde verklaringen kan afleggen aangaande zijn heikele reis, *quod non*. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker Engels kan (CGVS-verslag, p. 3, p. 6, p. 12).

2.3.14. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij beschikt over een vervalst Chinees paspoort, dat door mensensmokkelaars gecreëerd werd om China te kunnen ontvluchten. Zoals hierboven aangegeven toont verzoeker geen verblijf aan in China. Ook weet verzoeker niets over zijn beweerd vals Chinees paspoort, noch kan hij zijn voorgehouden reisweg aannemelijk maken. Verzoeker stelt voorts dat hij in het kader van het aanmaken van dit paspoort zijn vingerafdrukken diende te laten registreren. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers vingerafdrukken werden afgenomen in Duitsland, wat een "match" opleverde met de identiteit van een persoon met de Mongoolse nationaliteit, die over een geldig visum C beschikte en die dan ook niet illegaal diende te reizen. De Raad hecht geen enkel geloof aan verzoekers voorgehouden vervalst Chinees paspoort.

2.3.15. Uit voorgaande kan slechts worden besloten dat er geen redenen zijn om verzoekers Mongoolse nationaliteit te betwijfelen. Verzoeker brengt geen argumenten aan waaruit zou kunnen blijken dat hij in Mongolië problemen had.

2.3.16. Het administratief dossier bevat geen gegevens waaruit minimaal kan blijken dat verzoeker uit Noord-Korea afkomstig is. Zoals hoger gesteld komt verzoekers asielrelaas kom geheel verzonnen voor.

2.3.17. Verzoeker tracht zijn onwetendheid te verschonen door erop te wijzen dat hij werd bijgestaan door een tolk Zuid-Koreaans en dat hij meerdere malen bij het verhoor het gevoel gehad dat de vragen en antwoorden niet juist of exact vertaald werden. De Raad kan slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker aan het begin van het gehoor werd gevraagd of hij de tolk goed begreep, waarop hij bevestigend antwoordde (CGVS-verslag, p. 2). Voorts kregen zowel verzoeker als zijn advocaat naar aanleiding van het gehoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken ("*Heeft u nog iets toe te voegen aan uw relaas?*", "*Wenst de advocaat/vertrouwenspersoon nog iets toe te voegen?*", CGVS-verslag, p. 19), maar maakten geen van beiden enige opmerking met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en verzoeker.

Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe dewelke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel. De Raad voegt nog toe dat de loutere vaststelling dat de tolk een ander dialect spreekt op zich geenszins aanleiding kan geven tot (ver)taalproblemen wanneer niet wordt aangetoond dat een andere tongval of accent invloed kan hebben op de inhoud en de kwaliteit van de vertaling. Verzoeker gaat er in deze eveneens aan voorbij dat de tolk hiertoe geaccrediteerd is en dat het CGVS er geen belang bij heeft geen kundige tolk aan te stellen. Hoe dan ook, aangezien verzoeker de Mongolische nationaliteit heeft, kan er inderdaad van uitgegaan worden dat verzoeker het Koreaans slecht(s) aangeleerd heeft maar dit niet zijn moedertaal is zodat de tolkenproblemen te wijten zijn aan verzoekers verzonnen nationaliteit.

2.3.18. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de toestand in Noord-Korea en de situatie van Noord-Koreaanse vrouwen in China aanhaalt, wordt dit niet dienstig ingeroepen, nu hij de Mongoolse nationaliteit bezit en zijn herkomst uit Noord-Korea en verblijf in China geenszins aannemelijk weet te maken.

2.3.19. Verzoeker legt bij het CGVS nog een tand neer die zou behoord hebben aan zijn overleden moeder. De tand kan mogelijk van verzoekers moeder zijn doch dan geenszins de voorgehouden Noord-Koreaanse nationaliteit van verzoeker en zijn moeder aantonen.

2.3.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK